

อ ำ นั ส ง สั

บุ ช ำ ดั ว ย ด อ ก ม ะ ลี ๗ ด อ ก

เราได้ถวายดอกมะลิแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า
สิทธัตถะ เพียงแค่ ๗ ดอกเท่านั้น ด้วยการโปรยมะลิลงที่ใกล้
พระบาทด้วยความปีติโสมนัส ด้วยบุญกรรมนั้น ส่งผลให้เรา
ได้ครอบงำทั้งนรชนและเทวดาทั้งหลาย ได้บรรลุธรรมใน
ภพชาติสุดท้าย

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๗๔

ชีวิตของเรา เมื่อเกิดขึ้นมาแล้ว ก็มีความเสื่อมไปตามลำดับ จากวัยทารกไปสู่วัยเด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยกลางคน จนกระทั่งถึงวัยชรา นั่นเป็นความเสื่อมที่ปรากฏให้เห็นได้ชัด ท้ายที่สุดก็นำไปสู่ความตาย เพราะฉะนั้นเราควรเป็นผู้ไม่ประมาทในการใช้ชีวิต พึงคิดอยู่เสมอว่า ร่างกายมนุษย์นี้เป็นเพียงเครื่องอาศัยที่มีไว้สำหรับใช้สร้างบารมี เราจะได้มุ่งแสวงหาสิ่งที่เป็นสาระแก่นสาร จนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ของชีวิต เข้าถึงพระนิพพาน

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏใน **ขุททกนิกาย ธรรมบท** ความว่า

“ติณโทสานิ เขตตานิ รากโทสา อยัม ปชา
ตสฺมา ทิ วิตราเคสุ ทินนํ โหติ มหปฺพลํ

นาทั้งหลาย มีหญ้าเป็นเครื่องประทุษร้าย หมูสัตว์ทั้งหลาย มีราคะเป็นเครื่องประทุษร้าย เพราะเหตุนั้นแล ท่านที่บุคคลให้แล้วในท่านผู้มีราคะไปปราศแล้วทั้งหลาย จึงมีผลมาก”

การสร้างบุญถูกเนื่อนาบุญนั้น ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือเทวดาผู้ต้องการบุญ ต่างก็ปรารถนา เพราะจะเป็นทางมาแห่งมหากุศลอันไม่มีประมาณ เหมือนกับการที่ชาวนาปลูกข้าวใน

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๓๕

เนื่อนาดี ย่อมได้ผลผลิตที่เกินควรเกินคาด การทำบุญถูก
เนื่อนาบุญก็เช่นกัน จะส่งผลให้ผู้นั้นประสบแต่สิ่งที่ดีในชีวิต
จะส่งผลให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยสมบัติใหญ่ ทั้งมนุษย์สมบัติ
ทิพยสมบัติ ภพชาติสุดท้าย บุญนั้นจะส่งผลให้เข้าถึงพระนิพพาน

เพราะฉะนั้น นักสร้างบารมีทั้งหลายในอดีต เมื่อท่านเจอ
เนื่อนาบุญอันเลิศแล้ว ก็จะชวนชวนเอาบุญ ถึงแม้ว่าวัตถุนาน
ที่มีนั้น จะเป็นของน้อยนิดก็ตาม ท่านก็ทำด้วยใจที่เลื่อมใส
โดยไม่ปล่อยโอกาสให้ผ่านเลยไป เพราะการทำด้วยใจที่เลื่อมใส
ศรัทธา การบูชาที่เล็กน้อยนั้นไม่น้อยเลย จะมีอานิสงส์ยิ่งใหญ่
ไพศาลอย่างไม่มีประมาณต่อตัวของเรา

*เหมือนเรื่องราวของ **พระปทุมขกเถระ** ที่ท่านได้
ประสบความสำเร็จมาแล้ว ซึ่งในอดีตท่านได้เกิดมาพบ
พระพุทธศาสนามาหลายภพหลายชาติ ได้บำเพ็ญกุศลกับ
พระสัมมาพุทธเจ้าพระองค์ก่อนๆ ตามวาระโอกาส จนมาถึง
ยุคสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ ท่านได้
บังเกิดในเรือนที่มีฐานะปานกลางตระกูลหนึ่ง ในช่วงนั้นเป็น
ช่วงที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงประกาศพระศาสนาแผ่ขยายไป

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๗๖

ทั่วชมพูทวีป มีพุทธบริษัทบรรลุธรรมกันจำนวนมาก พระอริยเจ้าผู้มีดวงตาเห็นธรรม เป็นยอดเนื้อนาบุญก็มีอยู่มากมาย มีอยู่วันหนึ่ง เมื่อทารกน้อยนั้นเจริญวัยขึ้น ก็มีโอกาสดำฟังธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้า

ในวันนั้น พระบรมศาสดาทรงแสดงธรรม ตรัสสอนให้บริษัททั้งหลายเป็นผู้ที่ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ทรงสอนให้ตระหนักว่า ชีวิตของมนุษย์นั้นเป็นของน้อย มีเวลาอยู่ในโลกเพียงไม่นานก็ต้องละจากกายนี้ไป ดังนั้นเมื่อมีชีวิตแล้วจงตั้งใจทำความดี เตรียมตัวเดินทางไปสู่ปรโลก จงหมั่นสั่งสมบุญให้เต็มที่ เพราะการสั่งสมบุญเท่านั้นที่เป็นเหตุนำสุขมาให้ เมื่อเด็กหนุ่มคนนั้นได้ฟังพระดำรัสของพระผู้มีพระภาคเจ้าเท่านั้น เกิดความเลื่อมใสอย่างยิ่ง จึงคิดว่า

เมื่อเราได้ยินได้ฟังถ้อยคำอันเป็นสิริมงคลนี้แล้ว ก็ไม่ควรให้กาลเวลาตอนที่ใจยังปีติเลื่อมใสนี้ผ่านไปเปล่า เราควรจะเอาบุญกับพระบรมศาสดาด้วยใจที่ปีติอย่างเต็มที่แล้วท่านก็เทียวหาดอกมะลิที่ชาวสะเอาด มีกลิ่นหอมสดชื่น หาตั้งนานได้มาเพียง ๗ ดอกเท่านั้น แม้ได้เพียงแค่นี้ก็ดีอกดีใจ นำมาน้อมบูชาแทบบาทมูลของพระผู้มีพระภาคเจ้า แล้วถวายบังคมด้วยความเคารพ การบูชาด้วยจิตเลื่อมใสในวันนั้น ได้ฝังอยู่ในใจของกุลบุตรนั้นตลอดชีวิต นึกคราใดก็มีแต่มหาปีติเกิดขึ้น

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๓๓

ด้วยบุญกรรมนั้น ส่งผลให้ท่านท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ได้บังเกิดบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เป็นจอมเทพแห่งสวรรค์ชั้นดาวดึงส์อยู่ยาวนาน จนมาถึงในสมัยพุทธกาลนี้ ก็กลับมาบังเกิดในโลกมนุษย์ ด้วยบุญเก่าที่สร้างไว้ เมื่อเจริญวัยขึ้นก็เกิดความเลื่อมใสในพระศาสนา จึงละทิ้งเพศฆราวาส ออกบวช บวชได้ไม่นานก็บำเพ็ญเพียรจนได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ในที่สุด พอบรรลุธรรมแล้ว ท่านก็ย้อนอดีตไปดูบุพกรรมที่เป็นเหตุทำให้ตนเองได้สมบัติใหญ่คือพระนิพพาน เมื่อพบเรื่องราวการสร้างบุญของตนเองก็เกิดโสมนัส ถึงกับเปล่งอุทานว่า

“ผลแห่งบุญนี้ น่าอัศจรรย์เหลือเกิน เพียงแค่เราได้ถวายดอกมะลิแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ เพียงแค่ ๗ ดอกเท่านั้น ด้วยการโปรยมะลิลงที่ใกล้พระบาทด้วยความปิติโสมนัส ด้วยบุญกรรมนั้น ส่งผลให้เราได้ครอบงำทั้งนรชนและเทวดาทั้งหลาย ได้บรรลุธรรมในภพชาติสุดท้าย ในกัปที่ ๙๔ แต่กับนี้ ที่เราได้บูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยดอกไม้ ทำให้เราไม่ไปสู่อายภูมิเลย

ผลบุญครั้งนั้น ยังทำให้ในกัปที่ ๕ แต่กับนี้ เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๑๓ ครั้ง มีพระนามว่า สมันตคันธะ ครอบครองแผ่นดินมีสมุทรสาครทั้ง ๔ เป็นที่สุด เป็นจอมหมู่มนุษย์ในยุคนั้น ภพชาติสุดท้ายก็ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๓๘

ผลบุญที่เกิดขึ้นจากการบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยดอกไม้เพียง ๗ ดอก ช่างน่าอัศจรรย์เหลือเกิน” เมื่อท่านกล่าวอย่างนี้ ผู้ที่รับรู้รับทราบ ต่างก็มีกำลังใจและเชื่อมั่นว่า การสร้างบุญที่ถูกเนืองนาบุญนั้นมีผลมาก สามารถส่งผลถึงภพชาติสุดท้ายของชีวิต

ยังมีเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ที่หลวงพ่อยากจะเล่าให้ฟังอีกเช่นกัน เพราะเป็นเรื่องราวที่ใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกันก็แค่ช่วงเวลาสร้างบารมี และอานิสงส์ที่ได้ยาวนานกว่ากันเท่านั้น เป็นเรื่องราวการสร้างบุญของ **พระมกุฏิปปิยเถระ** *พระเถระองค์นี้เกิดในยุคของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ท่านบังเกิดในตระกูลช่างดอกไม้ ที่แตกฉานในเรื่องราวเกี่ยวกับดอกไม้ ไม่ว่าจะเป็นการเพาะปลูก หรือประดับตกแต่ง เมื่อท่านเจริญวัยแล้วก็ได้ศึกษาศิลปศาสตร์ของครอบครัว สำเร็จการเรียนศิลปะของช่างดอกไม้

วันหนึ่ง เห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วเกิดความเลื่อมใส ได้โปรยดอกมะลิซ้อนแทบบาทมูลของพระผู้มีพระภาคเจ้าบูชาด้วยมือทั้งสองด้วยจิตที่เลื่อมใสอย่างเต็มเปี่ยม ด้วยกุศล

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๓๕

สมภารนั้น ส่งผลให้ท่านท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เสวยสมบัติทั้งสองโลก ในสมัยพุทธกาลนี้ ท่านบังเกิดในเรือนแห่งหนึ่ง ครั้นเจริญวัยแล้ว ก็มีความเลื่อมใสในพระบรมศาสดา ด้วยอำนาจวาสนาในกาลก่อน ในที่สุดก็ออกบวชบำเพ็ญเพียรไม่นานนักก็บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

ภายหลัง ท่านระลึกถึงบุญกรรมของตนก็เกิดโสมนัสได้กล่าวว่า “ในกาลนั้น เราเป็นนายมาลาการมีชื่อว่าสุทัสสนะ ได้เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ เรามีใจโสมนัส ถือดอกมะลิไปบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ด้วยพุทธบูชานี้และด้วยจิตที่ตั้งไว้ชอบ เราไม่เข้าถึงทุกติเลียดตลอดแสนกับ ในกัปที่ ๓๖ แต่กัปนี้ เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๑๖ ครั้ง มีพระนามเหมือนกันว่า เทพอุตตระ มีพละมาก ภพชาติสุดท้าย เราก็ได้บรรลุคุณวิเศษทั้งหลายที่ละเอียดยะฉิน ภพชาติของเราสิ้นสุดแล้ว การเกิดใหม่ไม่มีอีกแล้ว นี่เป็นผลแห่งการบูชาด้วยดอกมะลิเท่านั้น ผลแห่งบุญนี้น่าอัศจรรย์เหลือเกิน”

เราจะเห็นได้ว่า การสร้างบุญที่ถูกเนื่อนาบุญนั้น มีผลที่ยิ่งใหญ่ไพศาลเกินควรเกินคาด เกินกว่าที่เราจะใช้ความคิดของมนุษย์มาวัดกัน เพราะอานุภาพแห่งใจที่เลื่อมใส บวกกับการได้

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ ๗ ดอก

๘๐

เนื่อนาบุญที่ประเสริฐ คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มหานิสงส์ใหญ่
นี้จะบังเกิดขึ้น เหมือนกับผลแห่งบุญที่พระเถระทั้งสองรูปได้รับ
เพราะฉะนั้นให้จดจำไว้ว่า เวลาที่พวกเราจะสร้างบุญ ก็ให้สร้าง
ด้วยใจที่ปิติ และรักษาอารมณ์นี้ไว้ให้ได้ตลอดเวลา มหานิสงส์
จะได้อยู่กับตัวเราจนกว่าจะเข้าสู่พระนิพพาน

